

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
key-מזרא-:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה, וירושתה - הוא אוכל פירות בחייה, בושתה ופגמה שלה	[רבנן]											■	◆
בזמן שבסתר - לה שני חלקים ולו אחד, ובזמן שבגלוי - לו שני חלקים ולה אחד שלו ינתן מיד, ושלה ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות.	רבי יהודה בן בתירא:												◆
מאי קא משמע לך?													◆
האב זכאי בבתו בקידושיה - בכסף, בשטר, ובביאה, זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, מקבל את גיטה, ואינו אוכל פירות בחייה נישאת, יתר עליו הבעל שהוא אוכל פירות בחייה	תנינא:												◆
בושתה ופגמה איצטריכא ליה, פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן.													◆
מציאת האשה לעצמה	תני תנא קמיה דרבא: [ת"ק]												◆
לבעלה.	רבי עקיבא:												◆
השתא ומה העדפה, דמעשה ידיה היא, אמר רבי עקיבא: לעצמה, מציאתה לא כ"ש	אמר ליה: [רבא]												◆
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפר	דתנן: [ת"ק]												◆
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לך	רבי עקיבא:												◆
מציאת האשה לבעלה	[רבא] אלא איפוך: [ת"ק]												◆
לעצמה.	רבי עקיבא:												◆
בהעדפה שלא על ידי הדחק - כולי עלמא לא פליגי דבעל הוי, כי פליגי - בהעדפה שעל ידי הדחק	והא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:												◆
לבעלה	תנא קמא סבר:												◆
לעצמה	ורבי עקיבא סבר:												◆
מציאתה - כהעדפה שעל ידי הדחק דמי, פלוגתא דרבי עקיבא ורבנן.	רב פפא:												◆
עשתה לו שתיים בבת אחת, מהו?	בעי רב פפא:												◆
שלשה או ד' בבת אחת, מהו?	בעי רבינא:												◆
תיקו.													◆
בושתה ופגמה.													◆
אלא מעתה, בייש סוסתו של חברו, ה"נ דבעי למיתן ליה בושת?	מתקוף לה רבא בר רב חנן:												◆
וסוס בר בושת הוא?													◆
אלא רקק בבגדו של חברו, הכי נמי דבעי למיתן ליה בושת?													◆
וכי תימא הכי נמי													◆
רקק והגיע בו הרוק, ופרע ראש האשה, והעביר טליתו ממנו - חייב ליתן לו ארבע מאות זוז	והתנן:												◆
לא שנו אלא בו, אבל בבגדו - פטור	ואמר רב פפא:												◆
בבגדו לית ליה זילותא, אשתו אית לה זילותא.													◆
אלא מעתה, בייש - עני בן טובים, דאית להו זילותא לכולהו בני משפחה, ה"נ דבעי למיתן להו בושת לכל בני משפחה?	רבינא לרב אשי:												◆
התם לאו גופייהו, הכא אשתו גופיה הוא.	א"ל: [רב אשי]												◆
הפוסק מעות לחתנו, ומת חתנו, אמרו חכמים: יכול הוא שיאמר לאחיך הייתי רוצה ליתן ולך אי אפשי ליתן.													◆
פסקה להכניס לו אלף דינר - הוא פוסק כנגדן חמש עשרה מנה.													◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שבתות	[בית שמאי]											■
שבת אחת.	בית הלל:											■
התלמידים יוצאין לתלמוד תורה שלא ברשות שלשים יום, הפועלים - שבת אחת.												■
העונה האמורה בתורה, הטיילין - בכל יום, הפועלים - שתיים בשבת, החמרים - אחת בשבת, הגמלים - אחת לשלשים יום, הספנים - אחת לששה חדשים, דברי רבי אליעזר.												■
מ"ט דב"ש?												▲
גמרי מילדת נקבה.	[בית שמאי]											◇
ובית הלל?												▲
גמרי מילדת זכר.	[בית הלל]											◇
וב"ה נמי נגמרו מילדת נקבה												⋈
אי מילדת גמרי לה הכי נמי, אלא ב"ה מנדה גמרי לה.												◇
במאי קמפלגי?												▲
מידי דשכיח מידי דשכיח	מר סבר: [בית הלל]											◇
מידי דהוא גרים לה מידי דהוא גרים לה.	ומר סבר: [בית שמאי]											◇
מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - דברי הכל יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:											◇
אפי' בסתם נמי, ימתין שמא ימצא פתח לנדרו.	שמואל:											◇
הא פליגי בה חדא זימנא												⋈
המדיר את אשתו מליהנות לו, עד שלשים יום - יעמיד פרנס, יותר מכאן - יוציא ויתן כתובה	דתנן:											◇
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:											◇
אפי' בסתם נמי, ימתין שמא ימצא פתח לנדרן	שמואל:											◇
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס, אבל בההיא דאפשר בפרנס - אימא מודי ליה לשמואל ואי איתמר בההיא, בהך קאמר שמואל, אבל בהא - אימא מודי ליה לרב, צריכא.												◇
התלמידים יוצאין לתלמוד וכו'.												■
ברשות כמה?												▲
כמה דבעי.												!
אורחא דמילתא כמה?												▲
חדש כאן וחדש בבית, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ז) לכל דבר המחלוקת הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה	רב:											◇
חדש כאן ושנים בבית, שנאמר: (מלכים א' ה') חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו.	רבי יוחנן:											◇
ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא?												⋈
שאני בנין בית המקדש, דאפשר ע"י אחרים.	[רב]											◇
ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא?												⋈
שאני התם, דאית ליה הרווחה.	[רבי יוחנן]											◇
אנחה שוברת חצי גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) ואתה בן אדם האנה בשברון מתנים ובמרירות תאנה	רב:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מיבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף כל גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים.	רבי יוחנן:										◆	◇
ורבי יוחנן נמי הכתיב: בשברון מתנים											⚡	
ההיא, דכי מתחלא ממתנים מתחלא.	[רבי יוחנן]										!	◇
ורב נמי הכתיב: ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח											⚡	
שאני שמועה דבית המקדש, דתקיפא טובא.	[רב]										!	◇
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהו קאולי באורחא בהדי הדדי, לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל, אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח, ואפ"ה לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדיה. א"ל: לאו אמריתו אנחה שוברת חצי גופו של אדם?											○	
א"ל: ה"מ מילתא חדת, אבל הא דשנן בה לא, דאמרי אינשי: דמלפי תכלי לא בהתה.											○	
הטיילין - בכל יום.												■
מאי טיילין?												^
בני פירקי.	רבא:										!	◇
מאן דכתיב בהו: (תהלים קכ"ז) שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידיו שנא	א"ל אביי:										⚡	◇
אלו נשותיהן של ת"ח שמנדדות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב	ואמר רב יצחק:										⚡	
ואת אמרת: בני פירקי											⚡	
כדרב	אלא אמר אביי:										!	
כגון רב שמואל בר שילת, דאכיל מדידה ושתי מדידה, וגני בטולא דאפדניה, ולא חליף פריסתקא דמלכא אבביה.	דאמר רב:										■	!
כגון מפנקי דמערבא.	כי אתא רבין אמר:										!	◇
ר' אבהו הוה קאי בי באני, הוה סמכי ליה תרי עבדי, איפחית בי באני מתותיה, איתרמי לי עמודא סליק ואסקינהו.	[רבי אבהו]										○	
ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא, הוה סמכי ליה רב אמי ורב אסי, איפחית דרגא תותיה, סליק ואסקינהו.	[רבי יוחנן]										○	
וכי מאחר דהכי, למה ליה למיסמכיה?	אמרי ליה רבנן:										⚡	○
א"כ, מה אניח לעת זקנה?	אמר להו: [רבי יוחנן]										!	○
הפועלים - שתיים בשבת.												■
הפועלים - אחת בשבת	והתניא:										⚡	◇
לא קשיא: כאן בעושיין מלאכה בעירן, כאן בעושיין מלאכה בעיר אחרת.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇
הפועלים - שתיים בשבת, במה דברים אמורים - בעושיין מלאכה בעירן, אבל בעושיין מלאכה בעיר אחרת - אחת בשבת.	תניא נמי הכי:										■	
החמרים - אחת בשבת.												■
איכפל תנא לאשמועינן טייל ופועלי?	רבה בר רב חנן לאביי:										⚡	◇
לא, אכולהו.	אמר ליה: [אביי]										!	◇
והא ששה חדשים קאמר											⚡	
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	[אביי]										!	◇
חמר ונעשה גמל, מאי?	רבה בר רב חנן לאביי:										^	◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מזבאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רוצה אשה בקב ותיפלות מעשרה קבין ופרישות.	אמר ליה: [אביי]											!	◇	סב:	
הספנים - אחת לששה חדשים, דברי ר' אליעזר.	[רבי אליעזר]												■	◇	סב:
הלכה כר"א.	רב ברונא אמר רב:												■	◇	סב:
זו דברי ר' אליעזר, אבל חכמים אומרים: התלמידים יוצאין לת"ת ב' וג' שנים שלא ברשות.	רב אדא בר אהבה אמר רב:												■	◇	סב:
סמכו רבנן אדרב אדא בר אהבה ועבדי עובדא בנפשייהו.	רבא:												■	◇	סב:
כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחוזא, הוה רגיל דהוה אתי לביתיה כל מעלי יומא דכיפורי. יומא חד משכתייה שמעתא, הוה מסכיא דביתיה השתא אתי השתא אתי, לא אתא, חלש דעתה אחית דמעטא מעינה, הוה יתיב באיגרא, אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה.													○	◇	סב:
עונה של תלמידי חכמים אימת?													^	◇	סב:
מע"ש לע"ש.													!	◇	סב:
(תהלים א') אשר פרינו יתן בעתו - אמר רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן: זה המשמש מטתו מע"ש לע"ש.	[רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן]												■	◇	סב:
יהודה בריה דר' חייא התניה דר' ינאי הוה, אזיל וייתיב בבי רב, וכל בי שמישי הוה אתי לביתיה, וכי הוה אתי הוה קא חזי קמיה עמודא דנורא. יומא חד משכתייה שמעתא, כיון דלא חזי ההוא סימנא, אמר להו רבי ינאי: כפו מטתו, שאילמלי יהודה קיים לא ביטל עונתו. הוהי (קהלת י') כשגגה שיוצא מלפני השליט ונח נפשיה.	[יהודה בריה דר' חייא התניה דר' ינאי]												○	◇	סב:
רבי איעסק ליה לבריה בי רבי חייא, כי מטא למיכתב כתובה נח נפשה דרביה. אמר רבי: ח"ו פסולא איכא? ויתיבו ועיינו במשפחות, רבי אתי משפטיה בן אביטל, ורבי חייא אתי משמעני אחי דוד.	[רבי]												○	◇	סב:
אזיל איעסק ליה לבריה בי ר' יוסי בן זימרא, פסקו ליה תרתי סרי שנין למיזל בבי רב. אחלפוה קמיה, אמר להו: ניהו שית שנין. אחלפוה קמיה, אמר להו: איכנס והדר אזיל. הוה קא מכסיף מאבוה א"ל: בני, דעת קונך יש בך, מעיקרא כתיב: (שמות ט"ו) תביאמו ותטעמו, ולבסוף כתיב: (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.	[רבי]												○	◇	סב:
אזיל יתיב תרתי סרי שני בבי רב. עד דאתא איעקרא דביתיהו.													○	◇	סב:
אמר רבי: היכי נעביד? נגרשה, יאמרו ענייה זו לשוא שימרה ניסבי איתתא אחריתי, יאמרו זו אשתו וזו זונתן בעי עלה רחמי ואיתסיתא.	[רבי]												○	◇	סב:
רבי חנניה בן חכינאי הוה קאזיל לבי רב בשילהי הלוליה דר"ש בן יוחאי, א"ל: איעכב לי עד דאתי בהדך, לא איעכבא ליה. אזל יתיב תרי סרי שני בבי רב.	[רבי חנניה בן חכינאי]												○	◇	סב:
עד דאתי אישתנו שבילי דמתא ולא ידע למיזל לביתיה. אזל יתיב אגודא דנהרא, שמע להיא רביתא דהו קרו לה: בת חכינאי, בת חכינאי, מלי קולתך ותא ניזיל. אמר: ש"מ, האי רביתא דידך, אזל בתרה. הוה יתיבא דביתיהו קא נהלה קמחא, דל עינה חזיתיה, סוי לבה פרח רוחה. אמר לפניו: רבש"ע, ענייה זו זה שכרה? בעא רחמי עלה וחיייה.													○	◇	סב:
רבי חמא בר ביסא אזיל יתיב תרי סרי שני בבי מדרשא.													○	◇	סב:
כי אתא, אמר: לא איעביד כדעביד בן חכינאי, עייל יתיב במדרשא, שלח לביתיה. אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה, הוה קא משאיל ליה שמעתא, חזא דקא מתהדדי שמעתיה, חלש דעתיה, אמר: אי הואי הכא הוה לי זרע כי האי. על לביתיה, על בריה, קם קמיה. הוא סבר, למשאליה שמעתתא קא בעי, אמרה ליה דביתהו: מי איכא אבא דקאים מקמי ברא?	[רבי חמא בר ביסא]												○	◇	סב:
קרי עליה רמי בר חמא: (קהלת ד') החוט המשולש לא במהרה ינתק - זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא.													○	◇	סב:
ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה, חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי, אמרה ליה: אי מקדשנא לך אזלת לבי רב? אמר לה: אין. איקדשא ליה בצינעה ושדרתייה. שמע אבוה אפקה מביתיה, אדרה הנאה מנסכיה. אזיל יתיב תרי סרי שני בבי רב.	[רבי עקיבא]												○	◇	סב:
כי אתא, אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי. שמעיה להווא סבא דקאמר לה: עד כמה קא מדברת אלמנות חיים? אמרה ליה: אי לדידי ציית, יתיב תרי סרי שני אחריני.													○	◇	סב:
אמר: ברשות קא עבידנא, הדר אזיל וייתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב.													○	◇	סג:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מפתח:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כי אתא, אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי. שמעה דביתיה הות קא נפקא לאפיה, אמרו לה שיבבא: שאילי מאני לבוש ואיכסאי, אמרה להו: (משלי י"ב) יודע צדיק נפש בהמתו. כי מטיא לגביה, נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה, הו קא מדחפי לה שמעיה, אמר להו: שבקוה, שלי ושלכם שלה הוא.												◊
שמע אבוה דאתא גברא רבה למתא, אמר: איזיל לגביה, אפשר דמפר נדראי. אתא לגביה, א"ל: אדעתא דגברא רבה מי נדרת? א"ל: אפילו פרק אחד ואפיל הלכה אחת. אמר ליה: אנא הוא, נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה, ויהיב ליה פלגא ממנויה.												◊
ברתיה דר"ע עבדא ליה לבן עוזאי הכי.												◊
והיינו דאמרי אינשי: רחילא בתר רחילא אזלא, כעובדי אמה כך עובדי ברתא.												◊
רב יוסף בריה דרבא שדריה אבוהי לבי רב לקמיה דרב יוסף, פסקו ליה שית שני. כי הוה תלת שני מטא מעלי יומא דכפורי, אמר: איזיל ואיחזינהו לאינשי ביתי. שמע אבוהי, שקל מנא ונפק לאפיה, אמר ליה: זונתך נזכרת? איכא דאמרי, אמר ליה: יונתך נזכרת? איטרוד, לא מר איפסיק ולא מר איפסיק.	[רבא]											◊
המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת	[ת"ק]											◊
שבעה טרפעיקין.	רבי יהודה:											◊
עד מתי הוא פוחת? עד כנגד כתובתה	[ת"ק]											◊
לעולם הוא פוחת והולך, עד שאם תפול לה ירושה ממקום אחר גובה הימנה.	רבי יוסי:											◊
וכן המורד על אשתו - מוסיפין על כתובתה שלשה דינרין בשבת	[ת"ק]											◊
שלשה טרפעיקין.	רבי יהודה:											◊
מורדת ממאי?												◊
מתשמיש המטה	רב הונא:											◊
ממלאכה.	רבי יוסי ברבי חנינא:											◊
וכן המורד על אשתו	תנן:											◊
בשלמא למ"ד מתשמיש - לחיי, אלא למאן דאמר ממלאכה - מי משועבד לה?												◊
אין, באומר איני זן ואיני מפרנס.												◊
האומר איני זן ואיני מפרנס - יוציא ויתן כתובה	והאמר רב:											◊
ולאו לאמלוכי ביה בעי?												◊
אחת לי ארוסה ונשואה, ואפיל נדה, ואפילו חולה, ואפיל שומרת יבם	מיתבי:											◊
בשלמא למאן דאמר מתשמיש, אלא למאן דאמר ממלאכה, חולה בת מלאכה היא?												◊
אלא, מתשמיש - כולי עלמא לא פליגי דהויא מורדת, כי פליגי - ממלאכה												◊
ממלאכה לא הויא מורדת	מר סבר: [רב הונא]											◊
ממלאכה נמי הויא מורדת.	ומר סבר: [רבי יוסי ברבי חנינא]											◊
המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת	גופא: [ת"ק]											◊
שבעה טרפעיקין.	רבי יהודה:											◊
רבותינו חזרו ונמנו, שיהו מכריזין עליה ארבע שבתות זו אחר זו, ושולחין לה ב"ד: הוי יודעת, שאפיל כתובתיך מאה מנה הפסדת. אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפיל חולה, ואפיל שומרת יבם.	[רבתינו]											◊
נדה בת תשמיש היא?	ר' חייא בר יוסף לשמואל:											◊
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	אמר ליה: [שמואל]											◊
אין מכריזין עליה אלא בבתי - כנסיות ובבתי מדרשות.	רמי בר חמא:											◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיקא נמי, דקתני: ארבע שבתות זו אחר זו, ש"מ.	רבא:											
פעמים שולחין לה מבית דין, אחת קודם הכרזה ואחת לאחר הכרזה.	רמי בר חמא:											
הלכה כרבתינו.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:											
האי בורכא	רבא:											
מאי בורכתיה? אנא אמריתיה ניהליה, ומשמיה דגברא רבה אמריתיה ניהליה, ומנו? רבי יוסי בר' חנינא.	אמר ליה רב נחמן בר יצחק:											
ואיהו כמאן סבר?												
הלכה: נמלכין בה	כי הא דאתמר רבא אמר רב ששת:											
הלכה: אין נמלכין בה.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											
היכי דמיא מורדת?												
דאמרה בעינא ליה ומצערנא ליה, אבל אמרה מאיס עלי - לא כייפינן לה.	אמימר:											
כייפינן לה.	מר זוטרא:											
הוה עובדא ואכפה מר זוטרא, ונפק מיניה רבי חנינא מסורא.												
ולא היא, התם סיעתא דשמיא הוה.												
כלתיה דרב זביד אימרדא, הוה תפיסא חד שירא												
מרדה - הפסידה בלאותיה קיימין.	יתיב אמימר ומר זוטרא ורב אשי ויתיב רב גמדה גביהו, יתבי וקאמרי:											
משום דרב זביד גברא רבה מחניפיתו ליה?	אמר להו רב גמדה:											
מיבעיא בעי רבא ולא פשיט.	והאמר רב כהנא:											
מרדה - לא הפסידה בלאותיה קיימין.	איכא דאמרי, יתבי וקאמרי:											
משום דרב זביד גברא רבה הוא אפכיתו ליה לדינא עליוה?	אמר להו רב גמדה:											
מיבעיא בעי לה רבא ולא פשיט.	האמר רב כהנא:											
השתא דלא אתמר לא הכי ולא הכי, תפסה - לא מפקינן מינה, לא תפסה - לא יהבינן לה												
ומשהינן לה תריסר ירחי שתא אגיטא, ובהנך תריסר ירחי שתא לית לה מזוני מבעל.												
רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:	כותבין אגרת מרד על ארוסה, ואין כותבין אגרת מרד על שומרת יבם.											
מיתבי:	אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפילו חולה, ואפילו שומרת יבם											
לא קשיא: כאן שתבעה הוא, כאן שתבעה היא												
תבע הוא - נזקקין לו, תבעה היא - אין נזקקין לה.	דאמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:											
במאי אוקימתא להא דשמואל? בשתבעה היא, האי כותבין אגרת מרד על ארוסה, לארוסה מיבעי ליה												
הא לא קשיא, תני: לארוסה.												
מאי שנא שומרת יבם דלא? דאמרינן לה זיל לא מפקדת, ארוסה נמי, נימא לה זיל לא מפקדת.												
אלא בבאה מחמת טענה, דאמרה בעינא חוטרא לידא ומרה לקבורה												
ה"נ שומרת יבם בבאה מחמת טענה												
אלא אידי ואידי שתבע הוא, ולא קשיא: כאן לחלוץ, וכאן לייבם												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תבע לחלוץ - נזקקין לו, תבע לייבם - אין נזקקין לו.	דאמר ר' פדת אמר ר' יוחנן:										!	◇
מאי שנא לייבם דלא? דאמרין ליה, זיל ונסיב איתתא אחריתי, לחלוץ נמי, נימא ליה זיל ונסיב איתתא אחריתי?											?	
אלא דאמר כיון דאגידא בי לא קא יתבו לי אחריתי											!	
הכא נמי כיון דאגידא בי לא קא יתבו לי אחריתי											?	
אלא אידי ואידי שתבע לייבם, ולא קשיא: כאן כמשנה ראשונה, כאן כמשנה אחרונה,											!	◇
מצות יבום קודמת למצות חליצה בראשונה שהיו מתכוונים לשום מצוה, עכשיו שאין מתכוונים לשום מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	דתנן:										!	◇
עד מתי הוא פוחת וכו'.												■
מאי טרפעיקין?												◇
אסתירא.	רב ששת:										!	◇
וכמה אסתירא?											^	
פלגא דזווא.											!	◇
שלשה טרפעיקין שהן תשע מעין, מעה וחצי לכל יום.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:										■	
מאי שנא איהו דיהיבין ליה דשבת, ומאי שנא איהו דלא יהיבין לה דשבת?	רבי חייא בר יוסף לשמואל:											?
איהו דמיפתח פתח - לא מיחזי כשכר שבת, איהו דאוספי קא מוספא - מיחזי כשכר שבת.	[שמואל]										!	◇
מה בין מורד למורדת?	רבי חייא בר יוסף לשמואל:											?
צא ולמד משוק של זונות, מי שוכר את מי? דבר אחר: זה יצרו מבחורין, וזו יצרה מבפנים.	אמר ליה: [שמואל]										!	◇
המשרה את אשתו על ידי שלישי - לא יפחות לה משני קבין חטין או מארבעה קבין שעורין.	[ת"ק]										◇	■
לא פסק לה שעורין אלא ר' ישמעאל, שהיה סמוך לאדום.	רבי יוסי:										◇	■
ונותן לה חצי קב קיטנית וחצי לוג שמן וקב גרוגרות או מנה דבילה, ואם אין לו - פוסק לעומתן פירות ממקום אחר												■
ונותן לה משה מפץ ומחצלת, ונותן לה כפה לראשה וחגור למתניה, ומנעלים ממועד למועד, וכלים של חמשים זוז משנה לשנה.												■
ואין נותנין לה לא חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים, אלא נותן לה כלים של חמשים זוז בימות הגשמים, והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה, והשחקים שלה.												■
נותן לה מעה כסף לצורכה. ואוכלת עמו מלילי שבת ללילי שבת.												■
ואם אין נותן לה מעה כסף לצורכה - מעשה ידיה שלה.												◇
ומה היא עושה לו? משקל חמש סלעים שתי ביהודה שהן עשר סלעים בגליל, או משקל עשר סלעים ערב ביהודה שהן עשרים סלעים בגליל.												◇
ואם היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה.												◇
במה דברים אמורים - בעניי שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו.												◇
מני מתניתין? לא רבי יוחנן בן ברוקא, ולא ר"ש												◇
וכמה שיעורו? מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד, מזונו לחול ולא לשבת, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]										◇	◇
לשבת ולא לחול	רבי יהודה:										◇	◇
וזהו מתכוונין להקל												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ככר הלקוח בפונדיון מארבע סאין לסלע	ר' יוחנן בן ברוקא:									♣	■	◇
שתי ידות לככר משלש ככרות לקב, חציה לבית המנוגע, וחצי חציה לגוייה, וחצי חצי חציה לקבל טומאת אוכלין	רבי שמעון:									♣	■	◇
מני?										^		
אי רבי יוחנן בן ברוקא										!		
תמני הויין										ג		
ואי ר"ש										!		
תמני סרי הויין										ג		
לעולם ר' יוחנן בן ברוקא												◇
צא מהן שליש לחנווני	וכדאמר רב חסדא:										■	◇
הכא נמי אייתי תילתא שדי עלייהו.											!	
אכתי תרתי סרי הויין											ג	◇
אוכלת עמו לילי שבת.											!	◇
הניחא למאן דאמר אכילה ממש, אלא למאן דאמר אכילה - תשמיש, מאי איכא למימר?											ג	◇
ועוד, תליסר הויין											ג	◇
צא מהן מתצה לחנווני	אלא כדאמר רב חסדא:											◇
ה"נ אתיא פלגא ושדי עלייהו.												!
קשיא דרב חסדא אדרב חסדא												◇
לא קשיא: הא באתרא דיהבי ציבי, הא באתרא דלא יהבי ציבי.												!
אי הכי, שיתסרי הויין												◇
כמאן? כרבי חידקא												◇
ארבע סעודות חייב אדם לאכול בשבת?	דאמר: [רבי חידקא]											◇
אפילו תימא רבנן, דל חדא לארחי ופרחי.												!
השתא דאתית להכי, אפילו תימא ר' שמעון, לרבנן - דל תלת לארחי ופרחי, לרבי חידקא - דל תרתי לארחי ופרחי.												◇
לא פסק שעורין וכו'.	רבי יוסי:											■
אלא באדום הוא דאכלין שעורים, בכלי עלמא לא אכלי?												ג
ה"ק: לא פסק שעורים כפלים בחטין אלא רבי ישמעאל, שהיה סמוך לאדום, מפני ששעורין אדומות רעות הן.												■
ונתן לה חצי קב קיטנית.												■
ואילו יין לא קתני												■
מסייע ליה לר' אלעזר												■
אין פוסקין יינות לאשה ואם תאמר: (הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי דברים שהאשה משתוקקת עליהן, ומאי ניהו? תכשיטין.	דאמר ר' אלעזר:											◇
מנין שאין פוסקין יינות לאשה? שנאמר: (שמואל א' א') ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה, שתה - ולא שתת.	דרש רבי יהודה איש כפר נביריא, ואמרי לה איש כפר נפור חיל:											◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מזבאה של פיסקה קודמת</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, אכלה - ולא אכל									ז			
הכי נמי? אנן מדשני קרא בדבוריה קאמרינן, מכדי בגוה קא עסיק ואתי, מאי טעמא שני? ש"מ, שתה - ולא שתת.									!			
רגילה - נותנין לה	מיתבי:								ז			◇
רגילה שאני									!			◇
רגילה - נותנין לה כוס אחד, שאינה רגילה - נותנין לה שני כוסות.	דאמר רב חיננא בר כהנא אמר שמואל:								!			
מאי קאמר?									ז			
הכי קאמר: רגילה בפני בעלה שני כוסות, שלא בפני בעלה - נותנין לה כוס אחד, אינה רגילה בפני בעלה אלא כוס אחד, שלא בפני בעלה - אין נותנין לה כל עיקר.	אביי:								■			
ואי בעית אימא: רגילה - נותנין לה לציקי קדירה									!			◇
מעשה בכלתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים סאתים יין לציקי קדרה מערב שבת לע"ש, אמרה להן: כך תפסקו לבנותיכם.	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:								○			
שומרת יבם היתה, ולא ענו אחריה אמן.	תנא:								■			
כוס אחד יפה לאשה, שנים - ניוול הוא, שלשה - תובעת בפה, ארבעה - אפילו חמור תובעת בשוק ואינה מקפדת.	תנא:											◇
לא שנו אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה לית לן בה.	רבא:											◇
והא חנה דבעלה עמה הוא?									ז			◇
אכסנאי שאני									!			◇
מנין לאכסנאי שאסור בתשמיש המטה? שנאמר: (שמואל א' א') וישכימו בבקר וישתחוו לפני ה' וישובו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה', השתא אין, מעיקרא לא.	דאמר רב הונא:								!			
חומא דביתהו דאביי אתאי לקמיה דרבא, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, א"ל: ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא, אמרה ליה: חיי דמר, דהוי משקי ליה בשופרוזי כי האי.	[אביי]											◇
בהדי דקא מחווי ליה איגלי דרעא, נפל נהורא בבי דינא. קם רבא על לכיתיה, תבעה לבת רב חסדא.												○
אמרה ליה בת רב חסדא: מאן הוי האידינא בבי דינא?												○
אמר לה: חומא דביתהו דאביי.												○
נפקא אבתרה, מחתא לה בקולפי דשידא עד דאפקה לה מכולי מחווא, אמרה לה: קטלת ליך תלתא, ואתת למיקטל אחרינא?												○
דביתהו דרב יוסף בריה דרבא אתאי לקמיה דרב נחמיה בריה דרב יוסף, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה, אמר לה: ידענא בהו בבני מחווא דשתו חמרא.	[רב נחמיה בריה דרב יוסף]											○
דביתהו דרב יוסף בריה דרב מנשיא מדויל אתאי לקמיה דרב יוסף, א"ל: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה. פסוק לי שיראי, אמר לה: שיראי למה? אמרה ליה: לך ולחברך ולחברורך.	[רב יוסף]											○
ונותן לה מטה ומפץ וכו'.												■
מפץ ומחצלת למה לה דיהב לה?												ז
באתרא דנהיגי דמלו פוריא בחבלי, דמבגר לה.	רב פפא:											!
אין נותנין לה כר וכסת	ת"ר: [ת"ק]											◇
נותנין לה כר וכסת.	משום ר' נתן אמרו:											◇
היכי דמי?												^
אי דאורחה												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מיבאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מאי טעמא דת"ק?										ז		סה				
ואי דלאו אורחה										!		סה				
מ"ט דרבי נתן?										ז		סה				
לא צריכא, כגון דאורחיה ידיה ולא אורחה ידיה										!	◇	סה				
אמר לה: כי אזילנא שקילנא להו, וכי אתינא מייתנא להו בהדאי	תנא קמא סבר:									■	!	◇	סה			
אמרה ליה: זימנין דמיתרמי בין השמשות ולא מצית מייתי להו, ושקלת להו לדידי ומגנית לי על ארעא.	רבי נתן סבר:									■	!	◇	סה			
ונתן לה כפה.												■	<	סה		
האי תנא שליה ערטלאי ורמי מסאני	רב פפא לאביי:										ז		סה:			
תנא במקום הרים קאי, דלא סגיא בלא תלתא זוגי מסאני, ואגב אורחיה קא משמע לן דניתבינהו ניהלה במועד, כי הויכזי דניהוי לה שמחה בגוייהו.	אמר ליה: [אביי]										!	◇	סה:			
וכלים של חמשים זוז.													■	<	סה:	
חמשים זוזי פשיטי.	אביי:												■	◇	סה:	
ממאי?											ז		סה:			
במה דברים אמורים - בעניי שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו	מדקתני:										■	!	◇	סה:		
ואי ס"ד חמשים זוז ממש, עניי חמשים זוז מנא ליה? אלא ש"מ, חמשים זוזי פשיטי.												!	סה:			
ואין נותנין לה לא חדשים וכו'.													■	<	סה:	
מותר מזונות לבעל, מותר בלאות לאשה.	ת"ר:												■	◇	סה:	
מותר בלאות לאשה למה לה?												ז		סה:		
שמתכסה בהן בימי נדתה, כדי שלא תתגנה על בעלה.	רחבה:											!	◇	סה:		
מותר בלאות אלמנה ליורשיו	אביי: נקטינן:											■	ז	סה:		
התם הוא דלא תתגני באפיה, הכא תתגני ותתגני.												!		סה:		
נותן לה מעה כסף וכו'.													■	<	סה:	
מאי אוכלת?														^	סה:	
אוכלת ממש	רב נחמן:											!	◇	סה:		
תשמיש.	רב אשי:											!	◇	סה:		
אוכלת עמו לילי שבת	תנן:											■	ז	סה:		
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני אוכלת, אלא למאן דאמר תשמיש, מאי אוכלת?												ז		סה:		
לישנא מעליא כדכתיב: (משלי ל') אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.												!		סה:		
אוכלת בלילי שבת ושבת	מיתבי, רשב"ג:											■	ז	◇	סה:	
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני ושבת, אלא למאן דאמר תשמיש, תשמיש בשבת מי איכא?												ז		◇	סה:	
ישראל קדושים הן, ואין משמשין מטותיהן ביום	והאמר רב הונא:											■	ז	סה:		
בבית אפל מותר.	האמר רבא:											■	!	◇	סה:	
ואם היתה מניקה.														■	<	סה:
אע"פ שאמרו אין אדם זן את בנו ובנותיו כשהן קטנים, אבל זן קטני קטנים.	דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה:												■	◇	סה:	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מרא- <u>key</u> :	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

כתובת-אף על פי	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
עד כמה?													^		סה:	
עד בן שש כדרב אסי													!	◇	סה:	
קטן בן שש יוצא בעירוב אמו.		דאמר רב אסי:											■	!	סה:	
ממאי?													;		סה:	
היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה		מדקתני:											■	!	◇	סה:
מ"ט? לאו משום דבעי למיכל בהדה.													!		סה:	
ודלמא משום דחולה היא													;		סה:	
אם כן, ליתני אם היתה חולה, מאי אם היתה מניקה.													!		סה:	
ודלמא הא קא משמע לן, דסתם מניקות חולות נינהו.													;	◇	סה:	
מוסיפין לה יין, שהיין יפה לחלב.		איתמר, אמר רבי יהושע בן לוי:												■	◇	סה:
הדרן עלך אף על פי.																

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
<p>מזכר-א-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
וכנגד השום - הוא פוסק פחות חומש.														■
שום במנה ושוה מנה - אין לו אלא מנה.														■
שום במנה - היא נותנת שלשים ואחד סלע ודינר, ובארבע מאות - היא נותנת חמש מאות.														■
מה שחתן פוסק - הוא פוסק פחות חומש.														■
אין צריך לומר ראשון תלמיד חכם ושני עם הארץ, אלא אפילו ראשון עם הארץ ושני תלמיד חכם, יכול לומר לאחריך הייתי רוצה ליתן, לך אי אפשי ליתן.	תנו רבנן:												◇	■
פסקה להכניס לו אלף דינר כו'.														■
היינו רישא														■
תנא שומא רבה וקתני שומא זוטא, תנא שומא דידיה וקתני שומא דידה.													◇	!
פסקה להכניס לו כספים - סלעה נעשה ששה דינרין.	[ת"ק]												◇	■
החתן מקבל עליו עשרה דינרים לקופה לכל מנה ומנה														■
הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:													◇
היינו פוסק כנגדם חמשה עשר מנה														■
תנא עסקא רבה ותנא עסקא זוטא														◇
וצריכא, דאי תנא עסקא רבה, דנפיש רווחא, אבל עסקא זוטא דזוטר רווחא - אימא לא, צריכא ואי אשמעינן עסקא זוטא, דזוטר זיונא, אבל עסקא רבה דנפיש זיונא - אימא לא, צריכא.														◇
החתן מקבל עליו עשרה דינר לקופה.														■
מאי קופה?														^
קופה של בשמים.	רב אשי:													◇
לא נאמרו דברים הללו אלא בירושלים.	ואמר רב אשי:													◇
במנה הנישום או במנה המתקבל? את"ל מנה המתקבל, יום ראשון או כל יום ויום? את"ל כל יום ויום, שבת ראשונה או כל שבת ושבת? את"ל כל שבת ושבת, חדש ראשון או כל חדש וחדש? את"ל כל חדש וחדש, שנה ראשונה או כל שנה ושנה?	בעי רב אשי:													◇
תיקו.														■
מעשה בבתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים ארבע מאות זהובים לקופה של בשמים לכו ביום, אמרה להם: כך תפסקו לבנותיכם, וענו אחריה אמן.	רב יהודה אמר רב:													◇
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה יוצא מירושלים, והיו תלמידיו מהלכין אחריו. ראה ריבה אחת שהיתה מלקטת שעורים מבין גללי בהמתן של ערביים, כיון שראתה אותו נתעטפה בשערה ועמדה לפניו, אמרה לו: רבי, פרנסני.	ת"ר:													◇
בתי, מי את?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]													◇
אמרה לו: בת נקדימון בן גוריון אני.														◇
בתי, ממון של בית אביך היכן הלך?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]													◇
אמרה לו: רבי, לא כדון מתלין מתלא בירושלים מלה ממון חסר? ואמרי לה חסד.														◇
ושל בית חמיך היכן הוא?	[רבי יוחנן בן זכאי]													◇
אמרה לו: בא זה ואיבד את זה.														◇
אמרה לו: רבי, זכור אתה כשהתמת על כתובתי?														◇
זכור אני כשהתמתי על כתובתה של זו, והייתי קורא בה אלף אלפים דינרי זהב מבית אביה חוץ משל חמיה.	אמר להן לתלמידיו: [רבי יוחנן בן זכאי]													◇

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אשריכם ישראל, בזמן שעושיין רצונו של מקום - אין כל אומה ולשון שולטת בהם, ובזמן שאין עושיין רצונו של מקום - מוסרין ביד אומה שפלה, ולא ביד אומה שפלה אלא ביד בהמתן של אומה שפלה.	בכה רבן יוחנן בן זכאי ואמר:											◊
ונקדימון בן גוריון לא עבד צדקה?		ז										
אמרו עליו על נקדימון בן גוריון, כשהיה יוצא מביתו לבית המדרש, כלי מילת היו מציעין תחתיו, ובאין עניים ומקפלין אותן מאחרין	התניא:	ז										◊
איבעית אימא: לכבודו הוא דעבד.		!										◊
ואיבעית אימא: כדבעי ליה למיעבד לא עבד, כדאמרי אינשי: לפום גמלא שיחנא.		!										◊
אראה בנחמה, אם לא ראיתיה שהיתה מלקטת שעורים מבין טלפי סוסים בעכו, קראתי עליה מקרא זה: (שיר השירים א') אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך, אל תקרי גדיותיך אלא גויותיך.	תניא, אמר ר' אלעזר ברבי צדוק:											◊
הכניסה לו זהב - שמין אותו, והרי הוא כשוויו.	רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:											◊
הזהב - הרי הוא ככלים	מיתיבי:											◊
מאי לאו ככלים של כסף דפחת?												◊
לא, ככלים של זהב דלא פחת.												◊
א"כ ככליו מיבעי ליה												◊
זהב - הרי הוא ככלים, דיגרי זהב - הרי הן ככספין	ועוד תניא: [ת"ק]											◊
במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותן, והרי הן בשוויהן	רבן שמעון בן גמליאל											◊
רשב"ג אהייא?												◊
אילימא אסיפא		!										◊
מכלל דתנא קמא סבר: אפ"ל במקום שנהגו שלא לפורטן, הא לא נפק?		ז										◊
זהב - הרי הוא ככלים, מאי כלים? כלים של כסף	אלא לאו ארישא, והכי קאמר: [ת"ק]											◊
הרי הוא כדיגרין של זהב במקום שנהגו שלא לפורטן	רשב"ג:											◊
לא, לעולם אסיפא, ודנפקי ע"י הדחק, ובהא קמיפלגי												◊
כיון דנפקי משבחינן לה	מר סבר: [ת"ק]											◊
כיון דלא נפקי אלא ע"י הדחק לא משבחינן לה.	ומר סבר: [רשב"ג]											◊
זהב - הרי הוא ככלים, דיגרי זהב - הרי הן ככספין בד"א - במקום שנהגו לפורטן, אבל במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן, דברי רשב"ג, שרבן שמעון בן גמליאל אומר: במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן.	איבעית אימא: כולה רשב"ג היא, והסורי מיחסרא והכי קתני:											◊
מ"מ ככליו מיבעי ליה												◊
קשיא.												◊
איבעית אימא: הכא במאי עסקינן - בדבהא פריכא.		!										◊
בממלא.	רב אשי:											◊
בשמים של אנטוכיא - הרי הן ככספין.	רבי ינאי:											◊
גמלים של עריבא, אשה גובה פרנא מהם.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:											◊
הני תותבי דבי מכסי, אשה גובה פרנא מהם.	רב פפי:											◊
הני שקי דרודיא ואשלי דקמחוניא, אשה גובה פרנא מהן.	ואמר רב פפי:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
ממרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מריש הוה אמינא: הני ארנקי דמחזא, אשה גובה פרנא מהם, מאי טעמא? אסמכתייהו עלייהו, כיון דחזאי דשקלי להו ונפקי, וכי משכחי ארעא זבני בהו, אמינא: אסמכתייהו אארעא הוא.	רבא:											■	◇		
המשיא את בתו סתם - לא יפחות לה מחמשים זוז.													■		
פסק להכניסה ערומה, לא יאמר הבעל כשאכניסנה לביתי אכנסה בכסותי, אלא מכסה ועודה בבית אביה.													■		
וכן המשיא את היתומה - לא יפחות לה מחמשים זוז													■	◇	
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה.													■	◇	
חמשים זוזי פשיטי.	אביי:												■	◇	
ממאי?													^		
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה	מדקתני סיפא:												■	!	
מאי כיס?	ואמרינן:												^	!	
ארנקי של צדקה	רחבה:												!	!	
ואי סלקא דעתין חמשים זוזי ממש, אם יש בכיס כמה יהבינן לה? אלא שמע מינה: חמשים זוזי פשיטי.													!		
יתום ויתומה שבאו להתפרנס, מפרנסין את היתומה ואחר כך מפרנסין את היתום, מפני שהאיש דרכו לחזור על הפתחים, ואין אשה דרכה לחזור.	ת"ר:												■	◇	
יתום ויתומה שבאו לינשא, משיאין את היתומה ואחר כך משיאין את היתום, מפני שבושטה של אשה מרובה משל איש.													■	◇	
יתום שבא לישא, שוכרין לו בית ומציעין לו מטה וכל כלי תשמישו, ואחר כך משיאין לו אשה, שנאמר: (דברים ט"ו) די מחסורו אשר יחסר לו, די מחסורו - זה הבית, אשר יחסר - זה מטה ושלחן, לו - זו אשה, וכן הוא אומר: (בראשית ב') אעשה לו עזר כנגדו.	ת"ר:												■	◇	
די מחסורו - אתה מצווה עליו לפרנסו, ואי אתה מצווה עליו לעשרו אשר יחסר לו - אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו.	תנו רבנן:												■	◇	
אמרו עליו על הלל הזקן, שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו, ורץ לפניו שלשה מילין.													○	◇	
מעשה באנשי גליל העליון, שלקחו לעני בן טובים אחד מציפורי ליטרא בשר בכל יום.	תנו רבנן:												○	■	◇
ליטרא בשר מאי רבותא?													?		
ליטרא בשר משל עופות.	רב הונא:												!		
ואיבעית אימא: בליטרא בשר ממש.													!		
התם כפר קטן היה, בכל יומא הוה מפסדי חיותא אמטולתיה.	רב אשי:												!		
ההוא דאתא לקמיה דרבי נחמיה													○	◇	
במה אתה סועד?	אמר ליה: [רבי נחמיה]												○	◇	
א"ל: בבשר שמן ויין ישן.													○	◇	
רצונך שתגלגל עמי בעדשים?	[רבי נחמיה]												○		
גלגל עמו בעדשים ומת, אמר: אוי לו לזה שהרגו נחמיה	[רבי נחמיה]												○		
אדרבה, אוי לו לנחמיה שהרגו לזה מיבעי ליה													?		
אלא, איהו הוא דלא איבעי ליה לפנוקי נפשיה כולי האי.													!	◇	
ההוא דאתא לקמיה דרבא													○	◇	
במה אתה סועד?	אמר לו: [רבא]												○	◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
אמר לו: בתרנגולת פטומה ויין ישן.											◊	סז	
ולא חיישת לדוחקא דציבורא?	אמר ליה: [רבא]										○	סז	
א"ל: אטו מדידהו קאכילנא? מדרחמנא קאכילנא											○	סז	
(תהלים קמ"ה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, בעתם לא נאמר אלא בעתו - מלמד, שכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו בעתו.	דתנינא:										○	סז	
אדהכי אתאי אחתיה דרבא דלא חזיא ליה תליסרי שני, ואתיא ליה תרנגולת פטומה ויין ישן											○	סז	
מאי דקמא?	אמר: [רבא]										○	סז	
נענתי לך, קום אכול.	אמר ליה: [רבא]										○	סז	
אין לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◊	סז	
נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונותנין לו לשום הלואה.	חכמים:										◊	סז	
לשום מתנה הא לא שקיל											⋮	סז	
לפתוח לו לשום מתנה.	רבא:										!	סז	
יש לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין ממנו.											◊	סז	
חוזרין ונפרעין הימנו, תו לא שקיל											⋮	סז	
לאחר מיתה.	רב פפא:										!	סז	
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נוקקין לו, אין לו ואינו רוצה להתפרנס - אומרים לו הבא משכון וטול, כדי שתזוח דעתו עליו.	רבי שמעון:										◊	סז	
(דברים ט"ו) העבט - זה שאין לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנים לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, תעביטנו - זה שיש לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין הימנו לאחר מיתה, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]										◊	סז	
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נוקקין לו, ואלא מה אני מקיים תעביטנו? דברה תורה כלשון בני אדם.	חכמים:										◊	סז	
מר עוקבא הוה עניא בשיבבותיה, דהוה רגיל כל יומא דשדי ליה ארבעה זוזי בצינורא דדשא. יום אחד אמר: איזיל איחזי מאן קעביד בי ההוא טיבותא. ההוא יומא נגהא ליה למר עוקבא לבי מדרשא, אתיא דביתהו בהדיה, כיון דחזויה דקא מצלי ליה לדשא נפק בתרייהו, רהוט מקמיה עיילי לההוא אתונא דהוה גרופה נורא, הוה קא מיקליין כרעיה דמר עוקבא, אמרה ליה דביתהו: שקול כרעיך אותיב אכרעאי. חלש דעתיה, אמרה ליה: אנא שכחנא בגויה דביתא ומקרבא אהניתי.	[מר עוקבא]										○	סז	
ומאי כולי האי?											⋮	סז	
נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים	דאמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא, ואמרי לה א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:										!	◊	סז
מנא לך?											^	סז	
מתמר, דכתיב: (בראשית ל"ח) היא מוצאת.											!	◊	סז
מר עוקבא הוה עניא בשיבבותיה, דהוה רגיל לשדורי ליה ארבע מאה זוזי כל מעלי יומא דכיפורא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד בריה	[מר עוקבא]										○	◊	סז
אתא אמר ליה: לא צריך.	[בריה]										○	סז	
מאי חזית?	אמר: [מר עוקבא]										○	סז	
חזאי דקא מזלפי ליה יין ישן	[בריה]										○	◊	סז
מפנק כולי האי? עייפינהו ושדרינהו ניהליה.	אמר: [מר עוקבא]										○	◊	סז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי קא ניהא נפשיה, אמר: אייתו לי חושבנאי דצדקה, אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אלפי דינרי סיאנקי. אמר: זוודאי קלילי ואורחא רחיקתא, קם בזבזיה לפלגיה ממזניה.	[מר עוקבא]											◇
היכי עבד הכי?		?										
באושא התקינן, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש	והאמר ר' אילעאי:	■	?									◇
הני מילי מחיים, שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן בה.		!										◇
רבי אבא הוה צייר זוזי בסודריה ושדי ליה לאחוריה ומצצי נפשיה לבי עניי, ומצלי עיניה מרמאי.	[רבי אבא]											◇
רבי חנינא, הוה ההוא עניא דהוה רגיל לשדורי ליה ארבעה זוזי כל מעלי שבתא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד דביתהו	[רבי חנינא]											◇
אתאי אמרה ליה: לא צריך.	[דביתהו]											◇
מאי חזית?	[רבי חנינא]											◇
שמעי דהוה קאמרי ליה: במה אתה טועד, בטלי כסף או בטלי זהב?	[דביתהו]											◇
בואו ונחזיק טובה לרמאין, שאלמלא הן היינו חוטאין בכל יום, שנאמר: (דברים ט"ו) וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא.	אמר: [רבי חנינא], היינו דאמר רבי אלעזר:	■										◇
כל המעלים עינו מן הצדקה - כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא: (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו', וכתוב התם: (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל, מה להלן עבודת כוכבים, אף כאן עבודת כוכבים.	ותני רבי חייא בר רב מדיפתי, רבי יהושע בן קרחה:	■										◇
המסמא את עינו, והמצבה את בטנו, והמקפח את שוקו - אינו נפטר מן העולם עד שיבא לידי כך. המקבל צדקה ואין צריך לכך, סופו אינו נפטר מן העולם עד שיבא לידי כך.	ת"ר:	■										◇
אין מחייבין אותו למכור את ביתו ואת כלי תשמישו.	תנן התם:	■										◇
ולא?		?										
היה משתמש בכלי זהב - ישתמש בכלי כסף, בכלי כסף - ישתמש בכלי נחושת	והתניא:	■	?									◇
לא קשיא: הא במטה ושולחן, הא בכוסות וקערות.	רב זביד:	!										
מאי שנא כוסות וקערות דלא? דאמר מאיסי לי, מטה ושולחן נמי אמר לא מקבל עילואי.		?										
במחרישה דכספא.	רבא בריה דרבה:	!										◇
לא קשיא: כאן קודם שיבא לידי גיבוי, כאן לאחר שיבא לידי גיבוי.	רב פפא:	!										◇
יתומה שהשיאתה אמה או אחיה מדעתה, וכתבו לה במאה או בחמשים זוז, יכולה היא משתגדיל להוציא מידן מה שראוי להנתן לה.												■
אם השיא את הבת הראשונה, ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה	רבי יהודה:											◆
פעמים שאדם עני והעשיר או עשיר והעני, אלא שמין את הנכסים - ונותנין לה.	הכמים:											◆
לפרנסה שמין באב.	שמואל:											◇
הבנות ניוזנות ומתפרנסות מנכסי אביהן כיצד? אין אומרים אילו אביה קיים כך וכך היה נותן לה, אלא שמין את הנכסים ונותנין לה	מתיב:											◇
מאי לאו פרנסת הבעל												?
לא, בפרנסת עצמה.												!
הא ניוזנות ומתפרנסות קתני, מאי לאו אחת פרנסת הבעל ואחת פרנסת עצמה	רב נחמן בר יצחק:											?
לא, אידי ואידי בפרנסת עצמה, ולא קשיא: הא באכילה ובשתיה, והא בלבושא וכיסויא.												!
פעמים שאדם עני והעשיר או עשיר והעני, אלא שמין הנכסים ונותנין לה:	תנן, הכמים:											■
מאי עני ומאי עשיר?												?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מזרז-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אי נימא עני - עני בנכסים, עשיר - עשיר בנכסים												!	?	סה.
מכלל דתנא קמא סבר: אפילו עשיר והעני כדמעיקרא יהבינן לה, הא לית ליה													?	סה.
אלא לאו עני - עני בדעת, עשיר - עשיר בדעת,													!	סה.
שמין את הנכסים ונותנין לה	וקתני:												?	סה.
אלמא לא אזלינן בתר אומדנא, ותיובתא דשמואל													?	סה.
הוא דאמר כרבי יהודה													!	סה.
אם השיא בת הראשונה, ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה.	דתנן, רבי יהודה:												!	סה.
ונימא: הלכה כרבי יהודה													?	סה.
אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא דוקא השיאה, דגלי דעתיה, אבל לא השיאה לא, קמ"ל, טעמא דר' יהודה דאזלינן בתר אומדנא, לא שנא השיאה ולא שנא לא השיאה, והאי דקתני השיאה? להודיעך כהן דרבנן, דאע"ג דהשיאה וגלי דעתיה, לא אזלינן בתר אומדנא.													!	סה.
דרשינן משמך: הלכה כר' יהודה	רבא לרב חסדא:												■	סה.
יהא רעוא כל כי הני מילי מעלייתא תדרשו משמאי.	א"ל: [רב חסדא]												■	סה.
ומי אמר רבא הכי?													?	סה.
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים	והתניא, רבי:												■	סה.
הלכתא כרבנן	ואמר רבא:												■	סה.
לא קשיא: הא דאמידניה, הא דלא אמידניה.													!	סה.
הכי נמי מסתברא													■	סה.
מעשה ונתן לה רבי אחד משנים עשר בנכסים	דאמר רב אדא בר אהבה:												■	סה.
קשיין אהדדן													?	סה.
אלא לאו ש"מ: הא דאמידניה, הא דלא אמידניה, ש"מ.													■	סה.
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים.	גופא, אמר רבי:												■	סה.
לדברך, מי שיש לו עשר בנות וכן, אין לו לבן במקום בנות כלום	אמרו לו לרבי:												?	סה.
כך אני אומר: ראשונה נוטלת עישור נכסים, שניה - במה ששיירה, ושלישית - במה ששיירה, וחוזרות וחולקות בשוה.	אמר להן: [רבי]												!	סה.
כל חדא וחדא דנפשה שקלה													?	סה.
הכי קאמר: אם באו כולם להנשא כאחת - חולקות בשוה.													!	סה:
מסייע ליה לרב מתנה													■	סה:
אם באו להנשא כולם כאחת - נוטלות עישור אחד	דאמר רב מתנה:												■	סה:
עישור אחד סלקא דעתך?													?	סה:
אלא, נוטלות עישור כאחד.													■	סה:
הבנות, בין בגרו עד שלא נישאו ובין נישאו עד שלא בגרו - איבדו מזונותיהן ולא איבדו פרנסתן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]												■	סה:
אף איבדו פרנסתן, כיצד הן עושות? שוכרות להן בעלים ומוציאין להן פרנסתן.	רבי שמעון בן אלעזר:												■	סה:
הלכתא כרבי	רב נחמן, אמר לי הונא:												■	סה:
יתומה שהשיאתה אמה או אחיה מדעתה, וכתבו לה במאה או בחמשים זוז, יכולה היא משתגדיל להוציא מידם מה שראוי להנתן לה	איתיביה רבא לרב נחמן:												?	סה:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מזרא:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טעמא דקטנה, הא גדולה ויתרה										⚡		סה:	
לא קשיא: הא דמחאי, הא דלא מחאי.										!	◇	סה:	
הכי נמי מסתברא, דאם כן, קשיא דרבי אדרב?										■		סה:	
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים	דתניא, רבי:									■		סה:	
ניזונת אין, שאינה ניזונת לא										■		סה:	
אלא לאו ש"מ: הא דמחאי, הא דלא מחאי, ש"מ.										■		סה:	
בגרה - אינה צריכה למחות, נישאת - אינה צריכה למחות, בגרה ונישאת - צריכה למחות.	רבינא לרבא, אמר לן רב אדא בר אהבה משמך:										■	◇	סה:
מי אמר רבא הכי?										⚡		סה:	
והא איתיביה רבא לרב נחמן יתומה, ושני ליה: הא דמחי, הא דלא מחי?										⚡	◇	סה:	
לא קשיא: הא דקא מיתזנא מינייהו, הא דלא קא מיתזנא מינייהו.										!	◇	סה:	
פרנסה אינה כתנאי כתובה.	רב הונא, אמר רבי:										■	◇	סה:
מאי אינה כתנאי כתובה?											^		סה:
אי נימא, דאילו פרנסה טרפא ממשעבדי, ותנאי כתובה לא טרפא ממשעבדי										!	◇	סה:	
מאי קמ"ל? הא מעשים בכל יום, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות										⚡	◇	סה:	
ואלא דאילו פרנסה גביא נמי ממטלטלי, ותנאי כתובה - ממקרקעי גביא, ממטלטלי לא גביא										!	◇	סה:	
לרבי, אידי ואידי מיגבא גביא										⚡		סה:	
אחד נכסים שיש להן אחריות, ואחד נכסים שאין להן אחריות - מוציאין למזון האשה ולבנות, דברי רבי?	דתניא: [רבי]									⚡	◇	סה:	
אלא מאי פרנסה אינה כתנאי כתובה?											^	סה:	
האומר אל יזונו בנותיו מנכסיו - אין שומעין לו, אל יתפרנסו בנותיו מנכסיו - שומעין לו, שהפרנסה אינה כתנאי כתובה.	לכדתניא:									■	!	◇	סה: